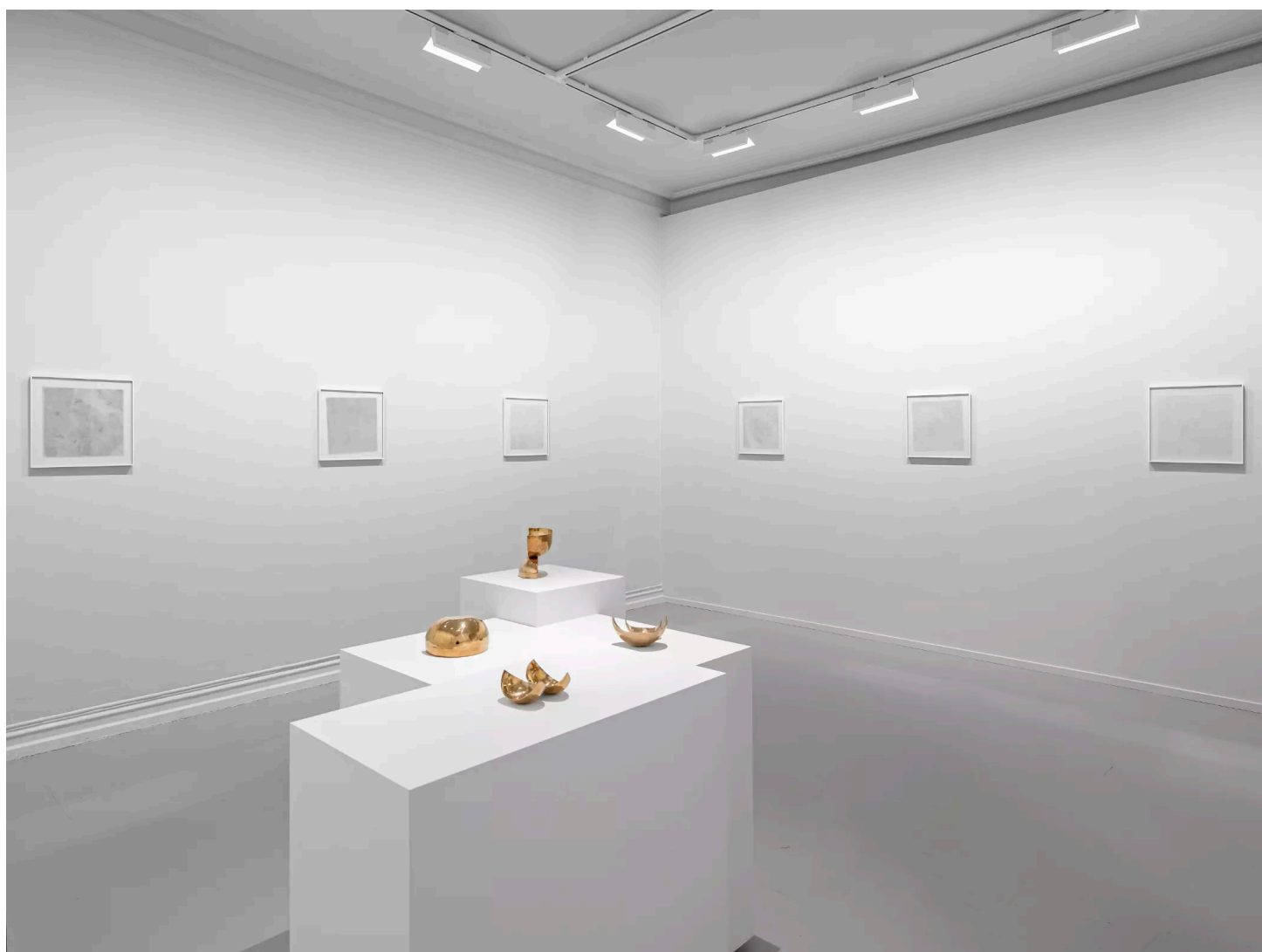

ANMELDELSE

Det stilleste vann har ofte en grunn til det

Camille Norments utstilling på Jeløya er så stillferdig at den nesten ikke kommuniserer i det hele tatt.

Meditativt: I utstillingsrommet blir inntrykket ganske monotont. Vegard Kleven / F15

Espen Hauglid
ANMELDER

Det er en stillfaren utstilling Camille Norment har laget i Galleri F15s herskapelige lokaler på Jeløya i Moss. Den amerikanskfødte kunstneren representerte Norge under Venezia-biennalen i 2015 og var festspillkunstner i Bergen i 2023, begge steder med lyd som det bærende elementet i utstillingen.

I første etasje på F15, er det heller et fravær av lyd som gjør seg gjeldende. Små skulpturer i messing er plassert på høye sokler. Ved nærmere ettersyn viser de seg å være satt sammen av skålformede bjeller som er delt i to på tvers, slik at de er fratatt sin opprinnelige funksjon – å lage en syngende lyd – og er redusert til ren form. Det å sage en messingbolle i to er et voldsomt inngrep, men resultatet er pent og dannet.

Prikk etter prikk

Pene og dannede er også bildene som henger på veggene rundt bollene. På litt avstand er de mest grå, men på nært hold ser man at de består av en mengde små prikker laget med svart penn på ark av plastfolie. To og to ark er så montert oppå hverandre, slik at bildene kan minne om skyer av svevende støv. Inntrykket er meditativt og rolig.

Om man har ett eller flere av disse bildene hengende et sted der man ser på dem over lang tid, for eksempel over et skrivebord, vil man antagelig finne nye mønstre og bevegelser ettersom dagslyset

ANMELDELSE

Camille Norment

Lemma Dilemma

Galleri F15, Moss

14. februar–7. juni

og dagsformen skifter. I utstillingsrommet blir inntrykket ganske monotont.

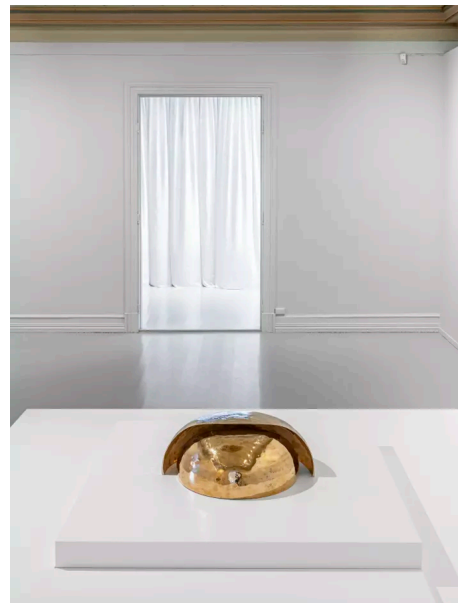
Som kritiker blir man satt sjakk matt, for det er ikke klart at det ene bildet er bedre enn det andre, eller at «bedre» og «dårligere» er vurderinger som i det hele tatt er relevante. Snarere inviterer bildene til at publikum lever seg inn i prosessen med å sette en og en prikk på arket. Det er sikkert en mye sunnere start på dagen enn nok en runde med dårlige nyheter på nettet.

Ordinflasjon

Forholdet mellom lyd og stillhet er også på spill i annen etasje. Der er to halvparter av større messingboller plassert på en lav sokkel i det midtre av tre rom, og den malmfulle klangen de ville laget om de var hele, spilles fra skjulte høyttalere inni sokkelen. I teorien kan man kjenne vibrasjonene hvis man sitter på sokkelen, men de er så svake at de knapt merkes.

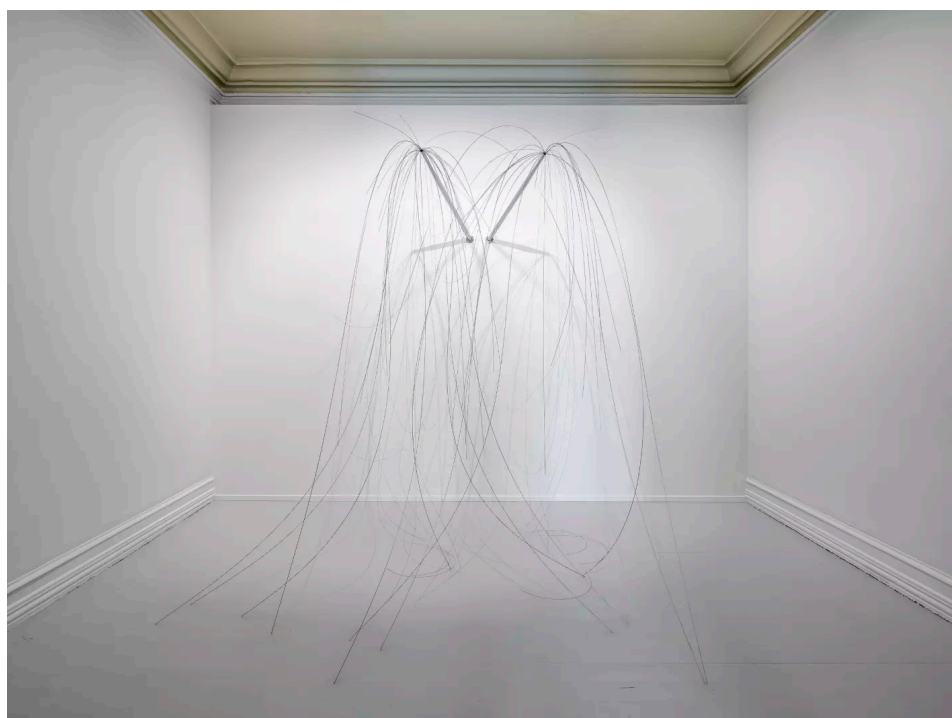
Fra de to rommene på hver side vender to stemmer seg mot hverandre. Den ene synger, den andre snakker. Dels reagerer den syngende stemmen på den som snakker, men mest er de adskilt. «Norm, normativity, passivity, relativity, iniquity, inequality, ill» er en typisk remse som den snakkende stemmen uttaler med omhu. Hver for seg høres ordene betydningsfulle ut, men til sammen virker de ganske tilfeldig valgt. Helheten er mindre enn summen av delene.

Installasjon med stoppskilt

Messing: Et av Camille Norments verk utstilt på F15.
Vegard Kleven / F15

I et annet rom stråler en bukett av pianostrenger ut av veggen. De ser ut som de burde buldre og rasle, men forblir tause. Visuelt er det både brutalt og elegant. Kanskje ville verket kommet mer til sin rett i en ren skulpturutstilling, eller som utsmykning i en offentlig bygning. Her fremstår det litt som en metafor på jakt etter et innhold.

Pianostrenger: Camille Norments verk på F15. Vegard Kleven / F15

Det er vanskeligere å se hva som tilføres av noen små jordhauger under en stålvaier som er spent opp i hofte høyde. Kanskje er det et nikk til amerikansk «earth art» fra sekstiårene, men her blir effekten uansett overdøvet av skiltet der det står STOPP / GÅ RUNDT med store bokstaver.

Litt for mange utstillinger serveres for tiden med ferdige tolkningsnøkler på veggen, eller på et A4-ark ved døren. I så måte er det befriende med en utstilling som hverken er utstyrt med bruksanvisning eller et klart budskap. Samtidig er

det unektelig slik at når en utstilling er så til de grader åpen for fortolkning, vil publikums utbytte være helt avhengig av hvor mye de selv er villige til å lese inn i det de ser og hører.

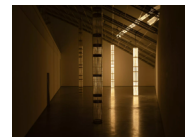
LES OGSÅ:

Ovids fortellinger er en festbuffet for kunstnere

For å si det enkelt: Her er det bare fine ting

vellykket

To skikkelig gode verk. Det er nok til at helheten blir

[Om Morgenbladet](#)

[Ansatte](#)

[Tips oss](#)

[Kontakt oss](#)

[Abonnementsvilkår](#)

[Samtykkeinns tillinger](#)

[Personvern](#)

[Kundeservice](#)

[Annonserer](#)

[Løssalg](#)

[Gi Morgenbladet i gave](#)

Opphavsrett Morgenbladet © 2025

Ansvarlig redaktør og administrerende direktør: Sun Heidi Sæbø

Organisasjonsnummer: 866 948 542